

вянске Аз-Буке мlogue ће одъ ове Узаймности поплашити и одбити, јеръ сваки неће имати волю, до десетъ различни буквица да учи.“ — Али Узаймность с већь одъ части число тій Аз-Бука умалила, правописе прекроила и скратила, и јоштъ ће више учинити; она ће ін надеждно на три само довести т. е. на глаголитску, кирилску и латинску. Ако се кои наће да волје и отважности нема саме буквице научити, у томъ заиста Славянски народъ нис млого изгубио. У осталомъ желили бы да сви славянскіи правописа фабриканти и умножатељи Аз-Бука речи Јов. Херкул. Граммат. Будимъ 1826. с. 3. 4. запамте: „*Non tantum Slavicae, sed aliae etiam nationes cultiores desiderio ardent literas communes Slavici sermonis habendi, ope quarum tanquam atpisissimae clavis tandem aliquando tam late patentis linguæ janua reseraretur. Slavas Nationes ad hoc cohortatur mutuus amor quem eis natura indidit, alias gentes utilitas, ut modo quam facillimo cum 70. millionibus hominum Europeorum colloquerentur. Hinc tantum efflorescat etiam penes diversitatem geographicam, historicam et politicam, exportata Unio in Literatura inter omnes Slavos, sive verus Panslavismus.*“

Найпосле може се казати: „Славянска Књижевност ондакъ бы се са своимъ сајозомъ Узаймности само једной мозаици уподобила, само једномъ великомъ торжишту или једной